

- **Sakrament bierzmowania może przyjąć każdy człowiek ochrzczony**, który go jeszcze nie przyjął. Kandydat powinien być odpowiednio przygotowany, a przed przyjęciem bierzmowania powinien przystąpić do sakramentu pokuty. W Katechizmie Kościoła Katolickiego sprecyzowano, że powinien osiągnąć „wiek rozeznania”, czyli taki, w którym sam potrafi podejmować decyzje w sposób odpowiedzialny i dobrowolny.
- **Szafarzem**, czyli tym, który udziela bierzmowania, jest biskup. Może on, jeśli zachodzi taka potrzeba, upoważnić do tego także innych księży.
- **Świadkiem bierzmowania** może być osoba, która przyjęła wszystkie sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (chrzest, Eucharystię, bierzmowanie) i prowadzi życie zgodne z zasadami wiary. Zadaniem świadka jest troska o to, by bierzmowany wypełniał obowiązki wyływające z przyjęcia tego sakramentu. Dla podkreślenia związku z chrztem zaleca się, aby był nim jeden z rodziców chrzestnych - najlepiej ojciec dla chłopca, matka dla dziewczyny.
- **Obrzęd sakramentu bierzmowania obejmuje**: gest włożenia rąk, który oznacza błaganie o dar Ducha Świętego dla bierzmowanego; namaszczenie krzyżem świętym (sporządzonym z oliwy i wonnego balsamu, poświęconym przez biskupa w Wielki Czwartek) przez nakreślenie znaku krzyża na czole, co symbolizuje wyciśnięcie znamienia, szczególnego znaku Ducha Świętego w duszy bierzmowanego. Jednocześnie biskup wypowiada słowa: „Przyjmij znamię daru Ducha Świętego”. Obrzęd kończy dialog biskupa z bierzmowanym: na słowa: „Pokój z Tobą” bierzmowany odpowiada: „I z duchem twoim”. Zastąpił on gest lekkiego uderzenia w policzek, symbolizujący pocałunek pokoju. W czasie namaszczenia świadek kładzie prawą rękę na ramieniu bierzmowanego.